

Ketouvim (hagiographies) - Nehemia

Chapitre 13

- 13,1 ביום ההוא, נקרא בספר משה--באזני העם; ונמצא, כתוב בו, אשר לא-יבוא עמני ומואבי בקהל האלהים, עד-עולם.
13,2 כי לא קדמו את-בני ישראל, בלחם ובמים; וישכר עליו את-בלעם לקללו, ויהפך אלהינו הקללה לברכה.
13,3 ויהי, כשמעם את-התורה; ויבדילו כל-ערב, מישראל.
13,4 ולפני מזה--אלישיב הכהן, נתון בלשכת בית-אלהינו: קרוב, לטובה.
13,5 ויעש לו לשכה גדולה, ושם היו לפנים נתנים את-המנחה הלבונה והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר--מצות הלויים, והמשרים והשוערים; ותרומת, הכהנים.
13,6 ובכל-זה, לא הייתי בירושלם: כי בשנת שלשים ושנים לארתחשסתא מלך-בבל, באתי אל-המלך, ולקץ ימים, נשאלתי מן-המלך.
13,7 ואבוא, לירושלם; ואבינה ברעה, אשר עשה אלישיב לטובה--לעשות לו נשכה, בחצרי בית האלהים.
13,8 וירע לי, מאד; ואשליכה את-כל-כלי בית-טובה, החוץ--מן-הלשכה.
13,9 ואמרה, ויטקרו הלשכות; ואשיבה שם, כלי בית האלהים, את-המנחה, והלבונה. {פ}
13,10 ואדעה, כי-מניית הלויים לא נתנה; ויברחו איש-לשדהו הלויים והמשרים, עשי המלאכה.
13,11 ואריבה, את-הסגנים, ואמרה, מדוע נעזב בית-האלהים; ואקבצם, ואעמדם על-עמדם.
13,12 וכל-יהודה, הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר--לאוצרות.
13,13 ואוצרה על-אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר, ופדיה מן-הלויים, ועל-ידם, תגן בן-זכור בן-מתניה: כי גאמנים נחשבו, לעליהם לחלק לאחיהם. {פ}
13,14 זכרה-לי אלהי, על-זאת; ואל-תמח חסדי, אשר עשיתי בבית אלהי--ובמשמכיו.
13,15 בימים ההם כאיתי ביהודה דרכים-גתות בשבת ומביאים הערמות ועמסים על-החמרים ואף-יין עגבים ותאנים, וכל-משא, ומביאים ירושלם, ביום השבת; ואעיד, ביום מכרם ציד.
13,16 והצרים וישבו בה, מביאים דאג וכל-מכר; ומוכרים בשבת לבני יהודה, ובירושלם.
13,17 ואריבה, את חרי יהודה; ואמרה להם, מה-הדבר הרע הזה אשר אתם עשים, ומחללים, את-יום השבת.
13,18 הלא כה עשו, אבותיכם--ויבא אלהינו עלינו את כל-הרעה הזאת, ועל העיר הזאת; ואתם מוסיפים חרון, על-ישראל, לחלל, את-השבת. {פ}
13,19 ויהי כאשר צללו שערי ירושלם לפני השבת, ואמרה ויסגרו הדלתות, ואמרה, אשר לא יפתחום עד אחר השבת; ומנערי, העמדות על-השערים--לא-יבוא משא, ביום השבת.
13,20 וילינו הרכלים ומכרי כל-ממכר, מחוץ לירושלם--פעם ושנים.
13,21 ואעידה בהם, ואמרה אליהם מדוע אתם לנים נגד החומה--אם-תשנו, יד אשלח בכם; מן-העת ההיא, לא-באו בשבת.
13,22 ואמרה ללויים, אשר יהיו מטהרים ויבאים שמרים השערים--לקדש, את-יום השבת; גם-זאת זכרה-לי אלהי, וחוסה עלי כרב חסדך. {פ}
13,23 גם בימים ההם, כאיתי את-היהודים השיבו גושים אשדודיות (אשדודיות), עמוניות (עמוניות), מואביות.
13,24 ויבניהם, חצי מדבר אשדודית, ואינם מכירים, לדבר יהודית--וכלשון, עם ועם.
13,25 ואריב עמם ואקללם, ואזה מהם אנשים ואמרים; ואשביעם באלהים, אם-תתנו בנתיכם לבניהם, ואם-תשאו מבנתיכם, לבניהם ולכם.
13,26 הלא על-אלה חטא-שלמה מלך ישראל ובגוים הרבים לא-היה מלך כמותו, ואהוב לאלהיו היה, ויתנהו אלהים, מלך על-כל-ישראל; גם-אותו חטאו, הנשים הנכריות.

Lois & Récits de POURIM

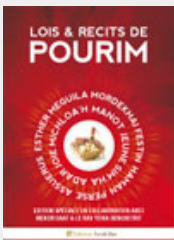
Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

13,27
13,28
13,29
13,30
13,31

וְלָכֶם הַנֶּשְׁמָע, לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל-הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת--לְמַעַל, בְּאַלְהֵינוּ: לְהָשִׁיב, נָשִׁים וְנָכְרִיּוֹת.
וּמִבְּנֵי יוֹדֵעַ בֶּן-אֶלְיָשִׁיב הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, חֵתָן לְסַגְבֵּלֵט הַחֲרָנִי; וְאַבְרִיחֵהוּ, מֵעַלִּי.
זָכְרָה לָהֶם, אֱלֹהֵי: עַל גָּאֲלֵי הַכֹּהֲנָה, וְיִבְרִית הַכֹּהֲנָה וְהַלְוִיִּם.
וְטַהֲרֵתִים, מִכָּל-נֹכֶר; וְאַעֲמִידָהּ מִשְׁמֵרוֹת לְכֹהֲנִים וְלַלְוִיִּם, אִישׁ בְּמַלְאֲכָתוֹ.
וְלִקְרָבָן הַעֲצִים בְּעֵתִים מְזֻמָּנוֹת, וְלִבְפוֹרִים; זָכְרָה-לִּי אֱלֹהֵי, לְטוֹבָה. {ש}

Lois & Récits de POURIM

Comprendre le sens et appliquer les lois de la joyeuse fête de Pourim. L'histoire détaillée de la Méguila d'Esther, réflexions sur la vraie joie"..."

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions